

У горах ліванських

Агатангел Кримський

Влітку

Скали... Кедри... Скоро й вечір.
Я сумна стою.
В'ється стежка... Ох!.. чи йтиме ж
Той, кого люблю?..

Тінь в долинах... Верхогір'я
Наче золоте...
Гасне сонце... Тоне в морі...
Любий! де ж ти?! де?!

Впала ніч... Шакали виють...
Вітер... Мов зима!
Я всі очі прогляділа, —
Милого нема!

1897